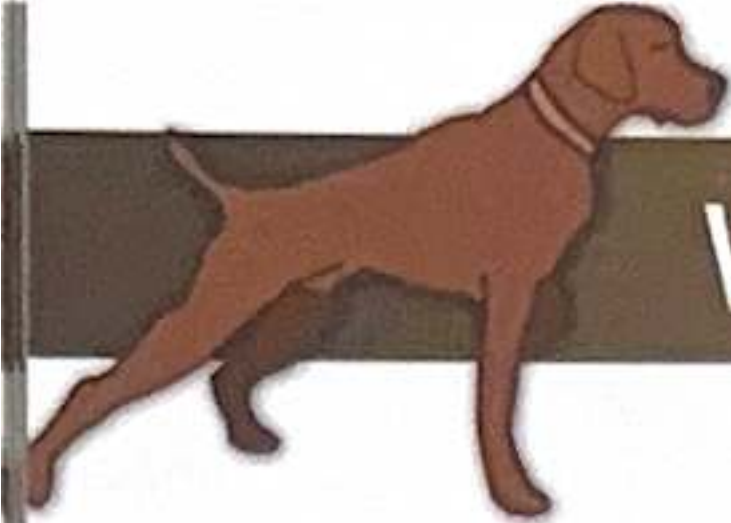

La Demisa Workingtest

Saskia de Kort is eigenaar en trainer van La Demisa Jachthonden-training en staat bekend om haar persoonlijke, positieve benadering en haar oog voor zowel hond als voorjager. Na jarenlang actief te zijn geweest met haar eigen Flatcoated Retrievers, heeft zij zich de laatste jaren toegelegd op het werken met Field Trial Labradors. Deze brengt zij succesvol uit op de wedstrijden, MAP's en Workingtesten. Lexus 7 jaar, Logan 6 jaar en de jongste, Rimke is net 2,5 jaar. Na 25 jaar bij hetzelfde bedrijf op kantoor gewerkt te hebben was ze toe aan iets totaal anders en zegde haar baan op. Saskia wilde zich gaan toeleggen op het geven van jachttraining aan voorjagers met diverse rassen; staande honden, spaniels en uiteraard retrievers. Met een groeiend aantal trainingsgroepen ontstond de wens om cursisten wedstrijdervaring te bieden in een vertrouwde omgeving. Het animo bleek groot, de beschikbare plaatsen op deze Workingtest in Putten waren snel gevuld op zaterdag 4 april. Naast de eigen cursisten en deelnemers aan workshops waren er enkele nieuwe gezichten. Met 5 proeven in 4 klassen was er ruimte voor zo'n 50 deelnemers.

Loes Floor en Moos

Een gezamenlijke organisatie

De dag begon ontspannen. Deelnemers reden één voor één het terrein op en werden ontvangen met koffie en zelfgebakken cake door cursisten. Die informele start zette direct de toon. Wat opviel, was de gezamenlijke inzet: cursisten die statafels regelden, anderen die hielpen met de catering of materialen meebrachten. Eén oproepje in de algemene appgroep van "La Demisa Jachthondentraining" zorgde direct voor een overvloed aan aanbod. Het gevoel dat dit een gezamenlijk evenement was, was overal voelbaar.

Na een korte briefing gingen de deelnemers op pad naar hun eerste proef. Het terrein was overzichtelijk en praktisch ingericht. De proeven voor de verschillende klassen - C, B1, B2 en A - waren

zo uitgezet dat er vlot gewisseld kon worden zonder al te veel wachten. De zon liet zich regelmatig zien en de honden hadden er zichtbaar lol in.

Saskia hield het overzicht. Bewust op afstand van de beoordeling, als organisator en aanspreekpunt. Wilde je weten waar Saskia was, dan hoefde je maar naar de honden te kijken en je wist waar ze liep. Net als in de training waren alle neuzen op haar gericht.

De route van Moos

Voor mij persoonlijk was deze Workingtest meer dan een wedstrijd. Het was een momentopname in een traject dat al ruim twee jaar loopt over een heuvelachtig landschap met pieken en dalen.

Mijn hond Moos, voluit *Floris Moos van*

Rosa's Tienmorgen, is een labrador reu en onze eerste hond. We zochten een combinatie van een gezinshond, maar ook een hond waarmee gewerkt kon worden. Het doel was uiteindelijk hem mee te nemen op jacht. Vanaf het begin zijn we serieus gestart met jachttraining. Als pup volgden Moos en ik lessen bij Tea Blokland, waar hij zich ontwikkelde tot een enthousiaste, leergierige hond. Al ontdekte ik al snel dat ik minder talent bezat dan ik aanvankelijk dacht. Het was hard werken, maar we boekten mooie resultaten tijdens de trainingen.

Die eerste periode gaf vertrouwen. Oefeningen gingen goed, hij was steady, en ik had het idee dat we "op schema" lagen. Tot het moment kwam waarop we verder moesten kijken dan de basis.

Moos

We zochten een trainer en kwamen bij Saskia terecht.

De eerste training bij haar staat me nog scherp bij. Moos had op dat moment een koudwaterstaart, een blessure waarmee hij het rustig aan moest doen. Ik besloot vooral te observeren. Maar honden lezen feilloos wat er bij hun baasje speelt. Mijn spanning werd zijn onrust.

Toen ik hem een simpel, eenvoudig apport wilde laten halen, ging het mis. Hij schoot ervandoor, honderden meters verder stootte hij dwars door een andere groep heen, het water in. Op dat moment voelde het alsof alles wat we hadden opgebouwd in één klap weg was. We zijn die dag naar huis gegaan zonder de les af te maken.

Alsof dat niet genoeg was, volgde kort daarna een training met koud wild. Hij vond de duif snel, maar besloot vervolgens dat afgeven geen onderdeel van de oefening was. Uiteindelijk kregen we

de duif terug, gelukkig onbeschadigd, maar ik stond met tranen in mijn ogen en een hoofd vol twijfel.

Dat was het moment waarop duidelijk werd dat enthousiasme alleen niet genoeg is. Moos zat midden in zijn puberteit en ik had simpelweg nog niet de ervaring om hem daar goed doorheen te begeleiden.

Terug naar de basis

Saskia zag wat er speelde. Ze herkende het karakter van Moos, niet in de laatste plaats omdat hij familie is van haar eigen hond Lexus, en stelde voor om tijdelijk te stoppen met de groepslessen en over te stappen op privétraining. Dat was precies wat we nodig hadden. In die één-op-één begeleiding gingen we terug naar de basis. Die zat er sterk in.

Vanuit daar namen we kleine stappen, duidelijke kaders, en vooral: leren kijken naar wat Moos nodig had. Bouwen aan vertrouwen.

Het was geen rechte lijn omhoog. Er waren momenten van frustratie, van twijfel en van opnieuw beginnen. Maar er kwam ook inzicht. Bij mij, in hoe ik moest handelen. En bij Moos, in wat er van hem verwacht werd. We bouwden aan vertrouwen.

We keerden terug in de groep. Moos bleef een hond met veel drive, soms té veel. Hij wilde zo graag werken dat hij soms vergat te luisteren. Ondertussen liep ik een hernia op. Dat betekende een gedwongen pauze, een operatie, herstel, en een periode waarin volop trainen niet mogelijk was. Moos werd in die tijd chemisch gecastreerd, wat hem iets meer rust bracht. We deden thuis kleine oefeningen en hij ging eens mee op jacht, waar hij

liet zien dat het werk er wel degelijk in zat. De trainingen moesten we helaas stopzetten.

De comeback

Begin 2025 kwam het keerpunt. De aankondiging van een workshop van Saskia op facebook trok mijn aandacht. Ik besloot het weer te proberen. Zien of we het samen nog leuk vonden.

Die dag was lang, koud en intensief, maar vooral leuk. Ik zag Moos genieten en weer leren, zag hem schakelen en we zagen het kwartje vallen bij Moos (en bij mij). De klik met Saskia was er nog steeds. Haar manier van werken, eerlijk en positief, gaf hernieuwde energie. We sloten opnieuw aan bij een trainingsgroep. Bekende gezichten, nieuwe combinaties, en een omgeving waarin fouten maken mocht.

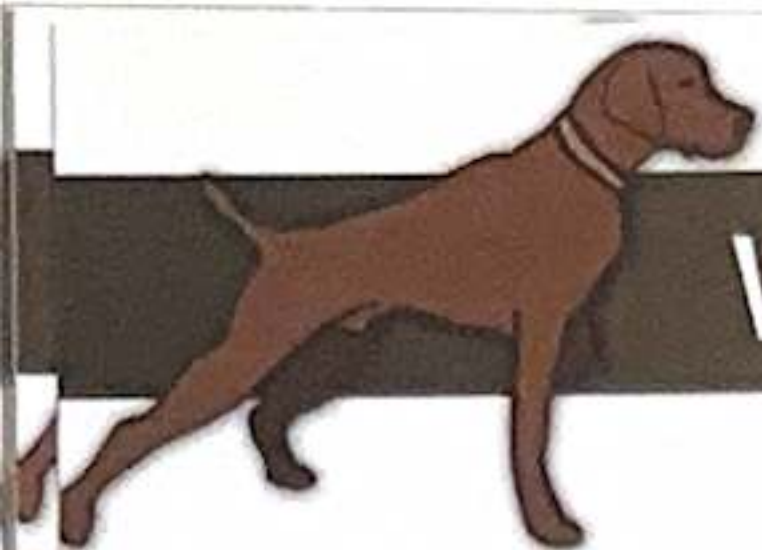
De eerste diplomadag volgde. Omdat we al drie jaar bezig waren en Moos veel vooruitgang liet zien tijdens de trainingen schreven we direct in voor de B. Moos werkte goed op de dag zelf, haalde al zijn apporten binnen, maar liet ook zien waar nog werk zat.

De laatste proef die dag was volgen. In de stromende regen. Een absolute basisoefening, maar juist daardoor verraderlijk. Moos liep bij me weg, ik struikelde, en wat er voor buitenstaanders als een slapstick moet hebben uitgezien, voelde voor mij als falen.

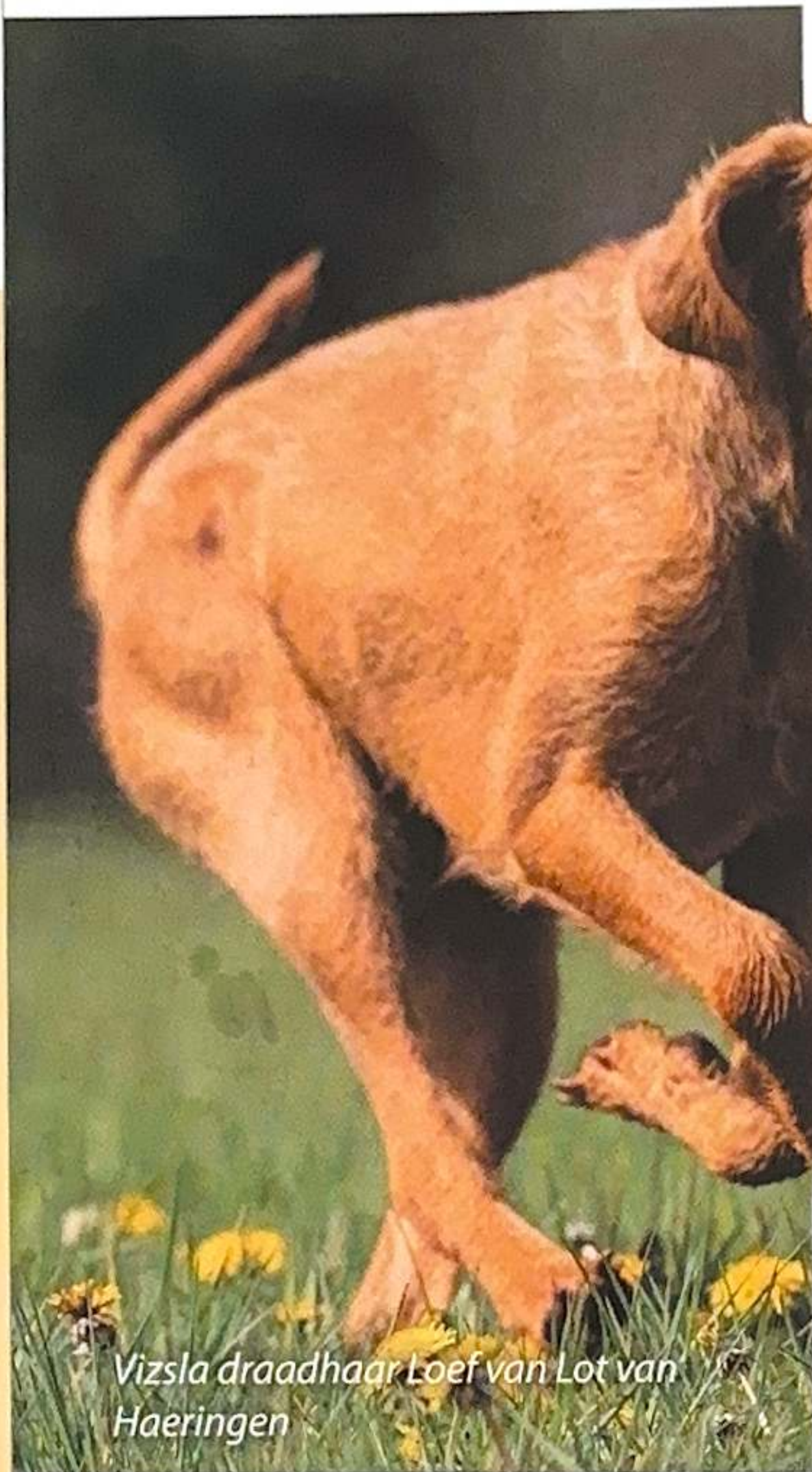
Terug op training pakten we dat onderdeel direct aan. Met een simpel hulpmiddel, een 'gelukslijntje', viel uiteindelijk ook dit kwartje. De volgende diplomadag resulteerde in een mooi B-diploma met een dikke 10 voor het

Toeschouwers bij de barrage

Workingtest

Vizsla draadhaar Loef van Lot van Haeringen

Hier liet hij zien wat hij kan: zelfstandig werken, mijn aanwijzingen aannemen en efficiënt zoeken. De afwerking, het netjes afgeven en rustig aanlijnen, bleef een aandachtspunt.

De derde proef was een absoluut succes. Twee markeerapporten, waarbij Moos als eerste hond beide apporten snel en strak binnenbracht en bijna perfect afgaf. Met een compliment van de keurmeester.

In de twee proeven daarna zag ik dat Moos' koppie vol begon te raken. Bij een schot reageerde hij, maar zonder te markeren. In de laatste proef had hij even extra overtuiging nodig om vooruit te gaan. Een kleine hapering, maar geen uitval. We liepen alles uit. En dat alleen al voelde als winst.

De uitslagen

Aan het einde van de dag verzamelden we ons weer op het veld. Honden lagen

ontspannen naast hun voorjagers, terwijl er werd nagepraat over de proeven. Over die ene mooie lijn, dat ene moment bij het water, of juist de oefening die eindelijk lukte. Voor deze Workingtest typeerde, was de sfeer onderling. Mensen leefden met elkaar mee, moedigden elkaar aan en gunden elkaar het succes. De keurmeesters speelden daar een belangrijke rol in: ze namen de tijd, keken naar de combinatie en gaven feedback waar je echt iets mee kon. Niet alleen gericht op punten, maar op het succes en verder helpen van hond én voorjager.

Naast de klasseringen was er aandacht voor samenwerking en ontwikkeling. Dit werd gevierd met de uitreiking van de titel 'Cursist van het Jaar', die werd toegekend aan Maarten v.d. Linden en zijn labrador Ruby (een zusje van mijn Moos).

De beoordeling voor deze titel was niet gebaseerd op het aantal behaalde punten, maar op de samenwerking tussen voorjager en hond tijdens de proeven. Verschillende combinaties lieten daarbij een positieve indruk achter, waarbij Maarten en Ruby in het geheel het meest overtuigden.

volgen. De lijn was stijgende en dat gaf vertrouwen.

Wedstrijdervaring

De stap naar een Workingtest in het vroege voorjaar van 2026 volgde vanzelf. De eerste keer was spannend. Twijfels vooraf, onzekerheid over bepaalde onderdelen zoals de sleep. En inderdaad: niet alles lukte. Sommige proeven waren simpelweg nog een brug te ver.

Met die ervaring stonden we aan de start van de La Demisa WT, in de B1-klasse. Mijn insteek was helder: dit is een trainingsdag in wedstrijdvorm. Niets meer, niets minder. Een dag lekker werken met Moos, met bekende gezichten en ontspannen gesprekken.

De proeven in Putten

Onze eerste proef was over water. Een markeer vanaf een landtong, gevolgd door een tweede apport dat tijdens het terugkomen werd gegooid. Moos werkte geconcentreerd en bracht beide apporten binnen, al koos hij voor een terugweg over de oever in plaats van de directe lijn door het water. In het bos volgde een dubbele zoek.

Sjuul Sky uit Hartstocht (Harriët Lafarre)

Saskia bekijkt haar cursisten, zoals ze zelf zegt, altijd een beetje door een roze bril. Ze was dan ook zichtbaar geraakt bij de prijsuitreiking van de C-klasse. De nummers één en twee hadden een lange weg afgelegd om hier te komen. Resultaten die niet vanzelfsprekend waren, maar opgebouwd uit doorzettingsvermogen en hard werken. Het uitreiken van die prijzen maakte indruk en gaf de dag een extra lading.

Voor Moos en mij eindigde de dag met een mooi certificaat en een 13e plaats in de B1. Een resultaat waar ik enorm trots op ben. Als ik terugkijk op waar we vandaan komen, dan is dit meer dan waar ik op hoopte.

Een Workingtest als deze laat zien dat de jachthondensport meer is dan prestaties alleen. Het is een proces van leren, aanpassen en samenwerken. Voor mij en Moos was deze dag een bevestiging dat we, ondanks omwegen, precies zijn waar we moeten zijn en er nog een hele weg voor ons open ligt.

Organisatie en vooruitblik

Juist doordat zoveel mensen hun steentje bijdroegen, ontstond er een dag die bijna vanzelf liep. Het terrein in Putten bood alles wat nodig was: overzicht, variatie en voldoende uitdaging voor alle klassen. De proeven waren doordacht uitgezet en konden efficiënt worden aangepast per niveau.

Saskia koos er bewust voor om zelf niet te keuren. Een keuze die goed uitpakte. Het gaf haar de ruimte om het overzicht te houden en er te zijn voor de deelnemers, zonder dat ze in een lastige positie kwam ten opzichte van haar eigen cursisten.

De reacties na afloop waren zeer positief, en de waardering enorm groot. Een berichtje van Annemarie Drenth, bevestigde het gevoel dat groeide bij Saskia: er volgt een nieuwe editie. De datum voor de volgende La Demisa WT staat inmiddels vast: 27 maart 2027. Een kleine kanttekening daarbij: de titel 'Cursist van het Jaar' wordt dan een wisseltrofee. Dat betekent dat Maarten deze volgend jaar zal moeten inleveren, tenzij hij hem natuurlijk opnieuw weet te winnen.

Prijs 'Beste cursist' voor Maarten met zijn Labrador Ruby met rechts Saskia de Kort, drijvende kracht achter deze WT

Keurmeesters (Beatrice Albrecht, Natascha Ripzaad, Gera Schuurmans, Amberden Hoed en Domenica van Thiel) en helpers: bedankt voor het mogelijk maken van deze fantastische mooie wedstrijd.

Een extra woord van dank is op zijn plaats voor Annemarie Drenth. In de voorbereiding en op de dag zelf, zorgde

zij voor overzicht en regelde de administratie. Daarmee maakte zij het verschil achter de schermen. Uiteraard was dit evenement niet mogelijk zonder alle helpers, keurmeesters en deelnemers, maar Annemarie willen we hier graag in het bijzonder bedanken.

Tekst: Loes Floor / Foto's: Barbara Geers

De winnaars in de A-klasse:

1. Femke Jansen	Hey Hayk von der Kaninhutte	92 punten
2. Moniek Verhoeven	Broom Hills go in Style	89 punten
3. Deborah de Pater	Brave BonScott de Robbenjagers	83 punten

B2-klasse:

1. Helga Tegelaers	Nettes Golden Tal Quty Lexzi	91 punten
2. Sandra Simons	Mabel	85 punten
3. Lidy Udo	New Borgs' Knowledge is power	76 punten

B1-klasse:

1. Danielle Achthoven	Nouk	92 punten
2. Ruud van der Bas	Hutch	91 punten
3. Corina	Flame.	91 punten

C-klasse:

1. Angela Buser	Billy	94 punten
2. Daisy	Roxy	80 punten
3. Diana Eilers	Itso Zuss van de Wolfshoek	73 punten